

Höga, låga, gamla, unga,
Rik och torstig, lara och blind,
Kom at mördsamt Vivat Stunga,
Utnr höga glädje=wind
Hwar en lunda Bröst och åder,
Samlas til Monarekens tält,
Som om våra hjärtan råder,
Fagnad fyller Stad och fält.

Låt oss underdånigt qvada,
Du vår Far och Rikets Mor,
Som wil Swea Barn tilståda,
Stamma underdånigt Eder;
Vivat Kung och Drottning blida,
Som vår diupa vördnad tähl.
Låt vår frögd och kärlek strida:
Vivat Kung och Drottning Ståhl!

Författat af
Lars Colling
den til Synen olyckelige

GS 1789

Underdånigt

Fågne=Ljud,

Med

Hans Kongl. Maj:ts Konung

GUSTAF

Den Ill:djes

Den

Hennes Kongl. Maj:ts, Drottning

SOPHIA
MADALENAS

Höga Krönings=Act

Kongl. Residents Staden Stockholm

Den 29 Maji 1772

STOCKHOLM,
Tryckt hos WENNERBERG och NORDSTRÖM,

Sverges, Götes, Wändes Männer,
Finnar, Lappar, Samlens här,
Kiära Lands män, värda wänner,
Lofa Gud som oss består,
GUSTAF Bördig, utaf Wasa,
Infödd rikets ämma Far,
Ufsmids strätt och Dwäns fasa,
Diskulos skedd och dygds förswar.

Samlens Rikets undersäter,
Till så mild och Nädig Kung,
Som Personligt Er tillåter,
Att hwar får sin Börda tung,
Själ inför sin Kung beskriwa,
Fri från tydnings lånta skien,
Det skall hopp om Sällhet gifwa,
Och en Lags rättwisa ren.

För

Örsta GUSTAF vi berömma;
För vår störsel, lära, Lag;
Vi af tredje GUSTAF dömma,
Samma art och företag;
GUSTAV ADOLPH Sielf Beseglar,
Varans Helgd med Egit Blod:
Desa Fäder äro Speglar,
Af vår tredje GUSTAFS mod

Som nu tredje GUSTAF Krönes,
Ut Bestiga Swea Thron,
Allmän glädje hos oss Krönes,
För så dräplig dyr Person;
Kärlek i hwart redligt hjärta
Såte åt sin Konung giedt,
Intet ägg skall mera smärta
Öf: wi göra alla ett.

Af Ulrica Eleonora,
Sverige ewigt minne bär;
Men af Hennes Ättling stora
Dett på nytt uplifwat är;
Lef SOPHIA MAGDALENA,
GUSTAFS glädje, Sveriges frögd,
Med Din Krona skal förenas
Största mått af Runga högd.

Hre

Herrans frucktan är den gästa,
Som wi med vår Drottning fått,
Och allenast oss kan lästa
Sallhet i det hösta mått;
Hos så dräplig Regentinna,
Könets ähra dygdens Pris,
Vi dem samman bundna finna,
Hos SOPHIA Högd och wis.

GUSTAF och SOPHIA bygga
Thronen sin i våra bröst,
Och wi undersätligt trugga,
Om des Råde hielp och tröst;
Underdänigt oss bereder,
If från Slot til minsta tiäll,
Offra dyra Paret Heder,
På des höga Krönings qwäll.

Rungars Rung som Rungen gifwit,
Infödd i vår Swänsta Nord,
Unna Honom här i lifwet,
Längsta målet på vår Jord!
Och SOPHIA MAGDALENA,
Gifwe Gud det längsta lif,
Att från Tronens strålar rena,
Lolkas må des tids fördrif.

Höga

U
G
Ifrån Grå til de som Lalla,
Slogar Dahlar Sidar Berg,
Utaf glädje åter skalla;
Sällhet i sin fulla mærg,
Synes åter hos oss grönska
GUSTAF Basars dyra aren,
Fyller hwad wi längta, önska,
Och uplifwar våra Ben.

G
GUSTAF är den Nordens stierne,
Som i vårt Regierings lopp
Med sin Krönta wisa hiärna,
Alla saker inser opp;
Wett och Wetenskaper frödas,
Wära til och stadga få,
När Regenten sielfwer mödas,
Att dess ömnia wårdnad rå.

U
G
Folkets rätt wäl Han förknippa
Med sin Höghet och sin magt,
Lagens styrka lit en klippa,
Han i helgad renhet brakt;
Intet drögsmåhl skall nu länger
Hindra dess wärkstäilighet,
Höga låga hwem som tränger,
Hielpas snart med redlighet.

Em.

Embets Männer höga låga;
Följa Kungens efterdöm,
Wisa tidt och qwict förmåga,
Att förwårfsa sig beröm;
Alla til ett måhl arbeta,
Rikets Sällhet måttstätt är;
Hwar til alla samfält stréta,
Med war dyra Kungs begiär.

Konung och war Drottning Kiära;
Matlösfa stora Par,
Högsta Sällhet Kunglig ähra
Tar ehrt minne i förwar.
Himlen oss den glädjen unna,
Til det Högsta lefnads mått,
GUSTAFS dater at förkänna,
Då SOPHIA gör oss gått.

Konung Drottning Folf och Ständer;
Store Gud den Fångnad gif,
Långsta tid i Swea Länder,
Wörda deras höga Lif;
Som så nådiat oss omfattar;
Men hör du min swaga tolt,
Ämnets högd Din styrka mattar;
Kiännes bäst af Swea folf.

Höga